

د ق و پاش د ق ... گډانک به دونيای شيعريی ته يې جباردا ... نووسينی: ديار ل تيف

پكېم: سر را تا .

نووسين، سكردن به شار او يی.

نووسين پر ساندنی د ق؛ د قش، ياريی کی ئاير نیی له گډان زمان.
کرداری نووسين فاندانی ته پښه پک له پیت و وش و ست و
به تا کردن و یی کی کویيانی خود نیی، ئگړ به شک له
خا یکردن و ش به، ئوا به شو و وت کی بار گاوی به کزانين.
نووسينی است قین، گډان کی قوو به گډیشتن به فکر و
د زین و ی گډ ش نیگا کان و، خداما یین له چ قین و به ستووی.
نووسين به گژدا چوون و ی م رگ، وو و ن مری. ل زرتی نووسين،
چوون به پنت نادیار کاند و، تنیا بکر به و سات
ه ستد کات، پک وک ئ نجامدانی س کس. له پا ه ر چ ژ
و رگرتن کدا له نووسين، تا قیکردن و ی ترس کیش. قو وایی نووسين
خ ه او ژتن کی میتا ف ریان ی به به هارنس. ئ و د م ی د گ یین
است قین تی نووسين، ک به تونلی س رچ یی کان ته پ یی تی؛
ک وات ی کسان د بین و به و ی، نووسين به خی س رچ یی به زمان.
سا بانی ح فتا کان، پکېم و ستگی شيعريی ته يې جبار بوو، ئ و
س رد م له گډ ک م م ک گنجی ه شیار به واقعی سیاسی و
ه اوسانی قیرانی کولتووری، زیاتر ئاشنای فلسف و ئ د بیات
د بهت و له بیری بوونخوازی نزیك د بهت و، ئ م و د کات وک هزر
بک و بهت تی ی بوونگ رایي و، به م ئ گړ و رد بین و له
ئ د بیاتی شاعیر، به گشتی ئ و کاریگ ریی بوونخوازیی، به
به راورد ک متر د رد ک و ت و نا وون.

له س ر تا کانی د ستپ کردنی د قنووسیندا لای شاعیر، بوونگ رایي
ز رتر وک فلسف ی ژیان د رد ک و ت، نه وک پر س ی نووسين.
ه شتا ئ و هزر له نووسينی شاعیران یتیدا، به ک مییش ف رمی به
خ ی و نه گرتبوو.

.....

چ مکی "خودا" له چام شيعری "ئ و ئ ژ ی من د مرم" دا، و ناندن کی
میتا فیزیکی و، به ر و گډ یی و ن سازیی ه نگاوی نه هاویشوو.

لښو د قڼدا، چمکي "خودا" کاریگر به کاری ئایینیو،
 تاو کوو هر وریفی کی ئد بیو. خودای شیعری تیپ جبار،
 لښو د قڼی ناوبراودا، خودای کی ماتریا و ناو زوینی نیی،
 بکوو پروگردگار کی ئایینی شو نځگ او. دوو جر "من" ل
 د قڼ کانی تیپ جباردا هست په د کریت، ئووی پویندی به
 سرر تا کانی شیعرنووسینیو ه بکت، نموون به ئو و شمان
 "لاواندنوی خ م ش"، پتر "من" کی کځگ رای ن ت ویی به
 ووخساری د قڼ کانو و زا؛ بام ک د گات "ئو و ژی من
 د مرم،" ئیتر به کاو خ چکی یشتنی چمکي "من" پچ به لای
 "من کی سرب خ دا" د کاتو. "من"ی شیعری ق ناغی ح فتاکانی
 تیپ، "من" کی ش شگ، وک لوی "من" کی بیرکرو و بکت، ئ م ش
 به هی بارودخی فزای سیاسی ئو د ی یو ی.

سایانی ح فتاکان، ژگاری قوربانیدانی بشک ل شیعریات بوو، ل
 پناوی سربستی ن ت ویو کدا. شاعر ل و ماو ی دا، ل پا خ باتی
 چک و، به فرمی دوو م ناسنامی به رگریکردن بوو، ل شو ناسی
 کورد، وک ن ت ویو کی زو مل کراو. ئیتر به ی "من"ی ئو و ق ناغ
 شیعری چ و دراو به و ک ش ئاگراوید، "من" کی یاخی و خ باتکاری
 ل د رد چکت، زیاتر لوی "من" کی م عریفی بکت؛ "من" کی
 د ست ک م دروست دکات، وک لوی "من" کی تاکگ را.

سرر تا کانی د ستپکردنی نووسینی شیعری تیپ جبار، به ق ناغی
 ح فتاکان و س ره دانی نو ځگ ری ل شاعر و ئ د بی کوردیدا
 د گ ت و، به ی ی ک م ک م شیعری "لاواندنوی خ م ش" ک
 دکات ئو شاعرانی ک ل و کت ب دا نووسراون، زر به وونی
 کاریگر ری بزاوتی "گروپی کفری" به گشتی و ل ناویشاندا "ل تیف
 ه م ت" به د ق کانو و دیار. ل فزای شیعری "لاواندنوی
 خ م ش"، ز ربی جار د نگی شیعری ل تیف ه م تی ت دا
 د بیسترت. به گشتی، ل د ق کانی تیپ جباردا، به ل ی ک م
 ک م شیعری "لاواندنوی خ م ش"، جر سوریا لید ت کی درامی
 د بینین، ک به خی به قازانجی دنیای شاعرگ راییی شاعیر
 ک و توو ت و. دنیا بینینی شیعری تیپ، دنیا بینین کی مر قان ی،
 خاوان وانین کی تایب ت به خ ونبینین به ب ځگ ردی دنیاو.

....

دوو م: سرر تا .
 به های ناو نیشان.

ناونیشان پښتانه ته د دیوارۍ د قو، هڅو ککې به فراوان کړدنی ناساندنی
 وویږي د قو. نو وښانې ناونیشان چې د ککې، گړنگې پتر سر به
 ککې لکسیمي کان بن، تاو کوو ککې زمانیه کان، نو مېش نو
 د ککې نه ککې لکسیمي کان جیا له ککې زمانیه کان، و کوو
 باخچې یې کی بزار کړاو وای، له دې و دای کی رست و نام از
 ناپه تغ کان. نو و وارانې له دانانی ناونیشاندا به کار ده نرن،
 باشر و به بای ختر، کورت و ئیست تیکی و فانتازی بن. له بار نیی
 ناونیشان به تې وای گې یې نری مانای بوونیدای د قو ککې به. هیچ
 مرج نیی، تې وای ناماز کانی د قو، له سر دای تې کست ککې دا ک
 بکرت و.

بکک له ناوځنی ناونیشانی نه د بېی، له تې متومانیدا جوان، به
 جرې گړی کی شلگیر و، پرژینی ماناکې به سترابېت. جگې له وېش
 تا زرتیرین ادې د بېت ناونیشان هونری و سرنج اکېش بېت، نو مېش
 به شار زابوون له ژرخانی نه د بېی و پاشخانی م عریفی و به چنگ
 دت.

ناونیشان لای تېب جې بار، به سر دوو جې مسردا دا بېش د بېت:
 جې مسری یې ککې میان: له و د قان دا ورد د بېت و ککې له بازنې هزریی
 شل شگې یې و یاخیی ککې یدا د ستنیشان د ککېت.
 جې مسری دوو میان: نو د قان، ککې له و هزری نوبرا تې پې یون.
 ناونیشان له جې مسری یې ککې مدا: زیاتر مېلخوازی به و هې ماگړی
 د شک تې و، نو وېش به هکاري ککېش و هې وای امیاری و وېش یی و
 ککې مېلای یی نو و سړد م د گې تې و. له جې مسری دوو مدا:
 ناونیشان هیچ گېش یې کی به به راورد له گې جې مسری یې ککې مدا به
 خې و نه بینو.

ناونیشان له جې مسری دوو مدا: یالیست و ککې متر و وېش هونری
 پې و دیار؛ نو و خسې تې نشاردن وې لېش ناونیشان وای کړدو و،
 زربې هې زری ناو کان کتوپې مانا بېخش و هې وادېر بن؛ به
 ککې مترین ئارایشتی هونری بوون و.

هېرچې ندې له ووی فرم و تاز کاریان تېدا کړاو، به م ئې گړ
 هاتبا ېچاوی هونری بوونی زرتی تېدا کړابا، نو د م ناستی
 ناونیشان لاسنگ نه د بوو، به تې نیا فرم گشت مرجی نوخوازی نیی،
 بې کوو سرج م هې ند کانی دیکش، له ئافرانندی پانتایی
 نو گې ریدا بشارن.

....

سې م سرج تا:

هه‌زی زمان.

توخمی زمان، کارایی‌کی ته‌واو‌تی به دق ده‌بخش‌ت، "دقی پی" ئه‌و ده‌قانه‌ن به داینه‌م‌ی به‌کاره‌نانه‌ی ئه‌ندازه‌ی‌کی ناوازی زمانه‌و فراهه‌م ده‌ن. شلی زمان ده‌ده‌حی دق ده‌کوژ‌ت، زمان که‌ده‌ده‌کی سه‌ره‌کی ده‌قه. هه‌موو تاز‌گه‌رییه‌کی له زمانه‌و سه‌ره‌ده‌ده‌ت، به گه‌ده‌خستنی زمان به نیمچه‌ی، ده‌ی داه‌نه‌ن ده‌مه‌نه‌ت. هه‌رچی بینای فاهمه‌ له ده‌قدا، به یاره‌مه‌تی زمان به ده‌ست ده‌ت. ده‌ق هه‌رچه‌ن خاوه‌نی فاهمه‌کی نه‌و به‌ت، به‌به‌ زمانه‌کی به‌گوو و تین، هه‌شتا نه‌و ده‌قه‌کی نا ته‌واو، به په‌وه‌ری ماناکانی تاز‌گه‌ری و داه‌نه‌ن.

شه‌واز هه‌موو شه‌ته‌کی ده‌ق نییه، زمان ئه‌و وز‌یه‌ی له ناوه‌یدا هه‌یه، که ده‌قه‌کی شه‌وه‌دار و له هه‌مانکاته‌دا به مانا به‌ره‌مه‌ به‌نه‌ت، ئه‌مه‌شه به زمانه‌کی زیر‌که ده‌که‌ت. جوانی ده‌ق له زمانه‌که‌یدا‌یه، نه‌که به ته‌نیا شه‌وازی بوونیادی. زمان و فاهمه‌ په‌که‌وه‌ ده‌ره‌نجامی ده‌قه‌کی سه‌ره‌که‌وتوون.

زمانی شیعریی لای ته‌یبه‌ج‌بار، ته‌واو له ئاستی په‌ویستیدا‌یه، زمانه‌کی زینه‌وه‌و و توانای به‌رگه‌گرتن و خه‌ژیانده‌نه‌وی هه‌یه و، کرداری ئه‌ره‌کی خه‌ی په‌په‌اندوه‌و، ئه‌مه‌ به تابه‌ت به هه‌ردوه‌ که‌مه‌مه‌ شیعی "ئه‌و ده‌ژه‌ی من ده‌مرم"، ئه‌و شیعرانه‌ی ئاو به په‌شه‌وه‌ ده‌ده‌ن. هه‌ستی به‌ره‌رسیارییه‌تی به‌گه‌ده‌خستنی زمان لای ته‌یبه‌ج‌بار، به‌کارله‌که‌کی په‌ شیعریه‌ته‌وه‌ به‌کاربراه‌وه. چامه‌ شیعی "ئه‌و ده‌ژه‌ی من ده‌مرم"، په‌که‌که‌ له جوانترین ده‌قه‌کان به گه‌ستی و سه‌ره‌نجه‌اکه‌شته‌ترین ده‌ق له مه‌ژوه‌ی تاز‌ی ئه‌مه‌ سا‌مانه‌ی ئه‌ده‌بیاتی کوردی.

چه‌ند نا‌هه‌که‌یه‌کی زه‌ر چه‌که‌له‌ی ته‌کنیکی له‌مه‌ ده‌قه‌دا به‌رچه‌و ده‌که‌وه‌ن، که به‌ده‌ست خستنه‌س‌ری هه‌چ به‌هایه‌کی له په‌که‌هاته‌ی ده‌قه‌که‌ نا‌هه‌نه‌ته‌ خوار.

له شه‌وه‌نه‌که‌دا، ده‌قه‌که‌ ئاو هاته‌وه‌:

ئه‌و ده‌ژه‌ی من ده‌مرم،
له په‌چی که‌نه‌که‌ماندا،
ئاو ده‌خلیسکه‌ و به په‌شته‌ ده‌که‌وه‌.
ده‌ست و په‌ی ده‌رده‌چه‌.
نا‌توانه‌ سه‌ری به‌ره‌زکا ته‌وه‌،
نا‌توانه‌ به‌جوه‌وه‌.
چه‌ند فیکه‌ له‌ده‌دا...
که‌سه‌ فریای نا‌که‌وه‌.
ده‌ست و په‌ی به‌نه‌ته‌وه‌ جه‌.

لەر دا پەوېستی نەدە کرد "دەست پەي دەردە چە" ھاتبا، لە بەرئەوێ تا
ئادەییکی لە سەر تاوێ کەدی کە پلە کە شکاندوو، گەنگ نە بوو ئەو
ئاماژە بەتبا، چوونکە خوێنەر لە کەتایی کە پلە کە دا بەری دە کەوت.
ھەر وەھا، "ستەي" ناتوانە سەری بەرز کاتەو، ناتوانە بجووێ،
لەر دا شاعیر دەیتوانی ئاوا ئەم "ستەي" کەبختەو: "ناتوانە
سەری بەرز کاتەو و بجووێ،" پەوېستی بەو نەدە بوو قەرزى وشەییکی
ناپەوېست بکات، بە پەي ئادەي پەوېست ئەو وشەیی، نە بوو تە ھەکاری
چەکردنی جوانکاری.
لە کە پلە یەکی تر دا، ئاوا دەت:

ئەو "ژەي من دە مەرم،
ئەگەر لە سەرمانا دە لەر زە،
دەتە بەر دەرگای مە، زمانى گە ناکا،
چاودە گە، بە کەو
لە یە کە پەرسە:
بە چى مرد؟!
بە چى مرد؟!
پاشای عەرشى سەدەي بیست و سە؟!

ھەستە کەین ناو پەشی ئەم کە پلە یە، پەوېستی بەم ئامە ازە لە کەدەر
نەدە کرد، کە دە کاتە "بە کە،" ئامە ازە کان بە گەشتى چەي شیعەر شى
دە کە نەو و ھەندە جار لە شیعەر بوونی دەخەن و، بەر و بازەي پەخشان
پەلکەشی دە کەن.

شەبا لە شوێنى خەي دەوێستە،
کەزومات، بە تاقەت
لە ژەر ساتەي خە بارینا.

لەم زەمەنە دا، وشەي "بە تاقەت،" ھەي خەستە سەرکەي بە دەقە کە نیە،
لە بەر ئەوێ "کەزومات" خاسەتە کە بە بەتاقەتی دە گەتەو. لە گە
ئەو شەدا، ھەندە کە مە، وشەي عەرەبی تەدایە، ئەگەر وشەي کوردیەن،
ھەي زیانە کە بە چەژى دەقە کە نەدە گە یاند.

بە کورتى ئەم ھەم بەو کە ھونەر یانە، ھەي نە بوو تە بارگرانی
بە سەر دەقە کەو. لای شاعیر تەیب جەبار، بە تەیبەتی لە ھەردوو
کەمە شیعەري "ئەو "ژەي من دە مەرم" و "ئەو شیعەرانی ئاوا بە
پیشەو دەدەن" دەقە کان خاوەن کە شەکی ناوە کەن، کە خەرسک و
سەنەنە ھاتوو تە دی. ھەر وەھا، بەراژوو کردنەوێ ژیر بە ژیری و
کیمای وشە، ھەمە کە یە کجار بەرچاویان لە بەر و پەشەردنی دەقەکانی

شاعیردا بینوو، ک ئممش وایکردوو شووی تئرز زمانکی تایبەت
بە مەزکی تەیب جەبار بەسکە.

بارەخ: بارودەخ، زەمین، زەوین، وەک تیبینی: بە هەی ئوووی وشە
"بارودەخ" وشەییکی لەکدراو بە یارمەتی ئامازی ناوبەند
دروستبوو، بە ئاسانکاری لە شووی دەرەیندا، وشەکەمان لە بەتە
دا ئەراودا داشتوو.

سەرچاوە:

١ - سەردەمان... تاریکی سپی بوو، تەیب جەبار، چاپخانەی پەنجەر،
2015.